

MEMORANDUM : *Vir Sarah Baartman*

1. “Ek is hier....” Herhaling beklemtoon die teenwoordigheid van die “ek” spreker wat sy laaste eer wil betoon aan die geliefde “Sara”. (1)
2. *die welige groen gras onder die groot eikeboom*
herhaling van die “g” = alliterasie (1)
3. Die spreker is in gesprek met die ontslapene – retoriese vraag waarop die ontslapene nie kan antwoord nie. Hy vra aan haar die vraag en dit wil voorkom of hy wil weet of die plek wat gekies is, reg is. (1)
4. Van haar stryd van mense wat rassisties was en haar aangestaar het as gevolg van haar voorkoms. (1)
5. Beklemtoning van vrolikheid – rivier wat verwelkomingslied sing. (1)
6. van die snydende oë van die rassistiese monster. (1)
7. “teen die voet van die berg” (1)
8. Die onskuldige Sara se siel word vergelyk met satan, terwyl die skuldige rassiste se siel vergelyk met die van God. (1)
9. Die spreker onthou haar skoonheid terwyl die ‘snydende oë’ haar sien as satan. (1)
10. “daar sing die rivier ’n verwelkomingslied” (1)
11. B. graf (1)
12. In strofe 2 word vertel van die onmenslike behandeling van Sara – hoe sy bespot is en haar liggaam gedissekteer is. In strofe 3 word Sara vertroos en haar skoonheid besing. Strofe 2 = boosheid van die men swat wil verneder en homself beter as ander beskou; strofe 3 = edelheid van die men swat wil vertroos en eer betoon. (2)
13. “bed” en “berei” allitereer, asook “proteas” en pronk”, wat musikaliteit aan die woord verleen. (1)
14. B.-vrye vers (1)
15. Ek spreker/ iemand wat haar assosieer met Sara se swaarkry / Kan die digter wees. (1)
16. Haar liggaam is ten aanskoue van die publiek te toongestel
Sy is verneder deur die publiek. / Sy moes as slavin werk as ‘n prosituut./ Selfs na haar dood is haar liggaamsdele (sonder haar toestemming gedissekteer) (1)
17. Om nie te oordeel nie. God het die mens geskape. Maak nie saak hoe ons liggaam lyk nie – God het ons almal lief. Maak nie saak watter kleur ons is , of hoe ons liggaam gebou is nie ons is geskape deur God. (1)

